

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

فرستنده: بهرام رحمانی

۲۴ اپریل ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

انجمن قلم ایران (در تبعید)

جنایت های حکومت اسلامی پایان ندارد

یورش وحشیانه به زندانیان سیاسی محکوم است

یورش زندانبانان حکومت اسلامی به زندانیان سیاسی اوین در روز ۲۸ فروردین [حمل] ۱۳۹۳، یکی دیگر از فاجعه هائی ست که همگان را به یاد کشتار جمعی زندانیان سیاسی در تابستان سال ۱۳۶۷ انداخته است. بر اساس گزارش های فراوان و شهادت بسیاری از زندانیان سیاسی و ارسال پیام های گوناگون از داخل زندان، در یورش وحشیانه نیروهای انتظامی به زندانیان بند ۳۵۰ زندان اوین، بسیاری از آنان آسیب های بسیار دیدند و به شدت زخمی شدند.

بنا بر این گزارش ها، حال دوتن از این زندانیان به نام های امید بهروزی و اسماعیل برزگری که به شدت مجروح شده و آسیب بسیار دیده اند، به شدت نگران کننده است. دست و پای این دوتن، با وجود درد و ناراحتی فراوان با زنجیر به تخت بسته شده اند. دیگر زندانیان آسیب دیده نیز، هم چنان با حال وخیم در زندان به سر می برند و از هرگونه معالجه و مداوای دارویی و بهداشتی محرومند؛ زیرا بنا به دستور مقام های زندان، به پزشکان عادی اجازه ملاقات با این زندانیان را نمی دهند تا پزشکان مورد اعتماد نهادهای امنیتی برای مداوای این زندانیان در بهداری زندان اوین حاضر شوند.

افزون بر این، ۳۲ تن از این زندانیان نیز از جمله عبدالفتاح سلطانی، سعید متین پور کنشگر آذری زبان، محمد امین هادوی و بهنام ابراهیم زاده فعال حقوق کارگری، به سلول های انفرادی منتقل شده اند.

نام زندانیانی را که به شدت آسیب دیده و مجروح شده اند، عبارتند از: کامیار ثابت صنعت، امید بهروزی، اکبر امینی ارمکی، اسماعیل برزگری، علیرضا رجائی، امین چالاک، مسعود عرب چوبدار، فرشید فتحی، حسین رونقی ملکی، مجید محمدی معین، اصغر قطان، عماد بهاور و پیمان کاسن نژاد و...

با وجود همه این شواهد گوناگون، رئیس سازمان زندان ها، به خبرگزاری ایلنا گفته است؛ هیچ درگیری و ضرب و شتمی در بند ۳۵۰ زندان رخ نداده است. با این حال، خانواده زندانیان از ملاقات با زندانیان محروم شده اند و به وکیلان زندانیان و دیگر اعتراض کنندگان، امکان دیدار از زندانیان را نمی دهند.

در پی این یورش و افشای آن در سطح ایران و جهان، واکنش های بسیاری از سوی مردم ایران، سازمان های سیاسی و نهادهای جهانی علیه این جنایت صورت گرفته است.

گزارشگران بدون مرز «حمله» به زندانیان بند ۳۵۰ زندان اوین و «نقض فاحش حقوق بشر در زندان های جمهوری اسلامی» را محکوم کرده است.

این سازمان خواستار «دخالته فوری» ناوی پیلای، کمیسر عالی حقوق بشر و احمد شهید، گزارشگر ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد درباره ایران، برای «حفاظت از جان زندانیان عقیدتی و روزنامه نگاران و شهروندان وب نگار زندانی» شده است.

سازمان عفو بین الملل نیز از «ضرب و شتم» زندانیان بند ۳۵۰ زندان اوین ابراز نگرانی کرده و در مورد خطری که آنان را تهدید می کند، هشدار داده است.

واقعیت این است که حکومت اسلامی، در جامعه ما یکی از نابه هنگام ترین حاکمیت های تاریخ این جامعه است و تبهکاری و سیاست های جنایت کارانه این رژیم، از ایران یک زندان بزرگ ساخته و روزگار تلخ و دشواری برای مردم پدید آورده است.

به ویژه، از زمان روی کار آوردن حسن روحانی به عنوان رئیس جمهور، حکومت اسلامی در ایران روزی ۲ تا ۳ فرد را اعدام کرده است. این اقدامات ایران را در صدر آمار اعدام در جهان قرار داده است. این حکومت، تنها رژیمی در جهان است که کودکان بزهکار را در زندان نگاه می دارد که به سن ۱۸ سالگی برسند، تا بتواند آنان را اعدام کند.

حکومت اسلامی در ایران، سرکوب همه جانبه و برنامه ریزی شده و دراز مدت زندانیان سیاسی، کنشگران جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، فعالان آزادی زبان مادری، محیط زیست، حقوق بشر، روزنامه نگاران، شاعران، وکیلان، اقلیت های دینی و مذهبی و بسیاری دیگر را در دستور همیشگی خود دارد.

به این جنایت های همه سویه، باید اعتراض کرد. در مقابل سیاست های دوزخی این رژیم نباید ساکت نشست. افشای جنایت های حکومت اسلامی، یکی از ابتدائی ترین کارهایی است که توجه مردم جهان را به وضعیت دشوار و تباه مردم ایران جلب می کند و می تواند پشتیبان مبارزه آنان باشد. حکومت اسلامی چاره ناپذیر است و مردم ایران این جنایتکاران حاکم را از نخستین روزهایی که حکومت را اشغال کردند، نمی خواهند. این رژیم تنها و تنها با سرکوب، فشارهای جسمی و روانی و تباهی و بی حقوق کامل مردم ایران، سر پا است.

انجمن قلم ایران (در تبعید)، همصدا و همگام با اعتراض و مبارزه مردمان ایران، تمام توان خود را در راه آگاه ساختن مردم جهان به کار می گیرد و از همه انسان های آزاده می خواهد که در این راه همگام ما باشند.

انجمن قلم ایران (در تبعید)، هم چنین از انجمن قلم جهانی درخواست می کند که در محکوم کردن این حمله و سرکوب مردم ایران، به حکومت اسلامی ایران اعتراض و اقدام های این رژیم انسان ستیز را محکوم کند و از مبارزه به حق و دادخواهانه مردم ایران در جهت لغو سانسور و اختناق، شکنجه و اعدام و آزادی همه زندانیان سیاسی و اجتماعی پشتیبانی کند.

به امید آزادی همه زندانیان سیاسی

به امید روزگار بهتر برای مردم ایران

انجمن قلم ایران در تبعید

۲۲ اپریل ۲۰۱۴